

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čestite p. n. naročnike, kateri so z naročnino na dolgu, njujudo opozarjamo, da nam blagovolé isto do petka, dné 15. t. m., uposlati, ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Angleške volitve.

Uprav za Evropo važne so volitve, ki se vrše te dni za angleški parlament. Evropska politika nahaja se morebiti na razpotji. Kritična sapa ta pot ne veje od dolnjega Dunava, niti od Neve ali od Vogez, nego od obali ponosnega Albiona. Tam si sedaj na volilnem bojišču stojita nasproti dve veliki stranki, ki se že stoletja borita z razno srečo za večino in za vladno v Veliki Britaniji. To so torijevci in whigovci, ali konservativci in liberalci. Seveda je treba pristaviti, da angleških liberalcev pod vodstvom Gladstoneovim nikakor ni smeti primerjati našim liberalcem na Dunaji ali v Budimpešti, ki imajo liberalizem le na ustnicah.

Glavna točka, okolu katere se suče ta pot volilski program obeh strank, je nesrečna Irska, je „home-rule“, ali samostanost Irske, kakeršno želé Irci in kakeršno želi izvesti tudi Gladstone s svojimi pristaši, da se popravi stara krivica. Zastonj prizadevala si je angleška oholost prikrivati resnico, da telo mogočne Velike Britanije boleha za težko rano, ki se zove Irska. Ta rana ostala je nezaceljena navzlic vsem nastojanjem angleških državnikov, da jo zakrijejo z raznimi obliži ali pa izžgejo z ognjem in železom. Nič niso pomagala vsa nasilstva in vsi milijoni, ki so se potrosili v to svrho, da se uduši želja Ircev po politični in narodni samostanosti. Pereče pa je postalo to vprašanje, odkar se je l. 1886. pridružil Gladstone nastojanju irskega naroda, ko se je izjavil, da je to nastojanje pravično in da bode le v korist Angleški, ako dovoli Irski primerno samostanost in svoj parlament. Takrat razcepila se je velika angleška liberalna stranka. Danes sme se reči, da si stojita nasproti dve stranki: Unijonisti in home-rulovci. V razpuščenem parlamentu pridružilo se je 78 liberalnih unijonistov konservativni stranki, ki je štela skupno

z njimi 394 članov. V vseh važnejih vprašanjih glasovali so ti liberalni unijonisti s konservativci. Home-rule-stranka pa je štela 85 irskih poslancev, katerim se je pridružilo 191 liberalcev pod vodstvom Gladstonea, skupno torej je bilo 276 članov angleške zbornice za to, da se dá pravica irskemu narodu.

Gladstoneova stranka si je v zadnjem času pridobila novih pristašev, kakor to kaže izid deloma že dokončanih volitev. Konservativce obhaja strah, da zmaga Gladstone in da dobi večino v parlamentu liberalna stranka. Če pride v Angliji zopet na krmilo 83letni „great old man“ Gladstone, ki se je z mladeniško ognjevitostjo podal v volilsko borbo in zagovarja federalistično načelo kot jedino pravično in spasilno za Angleško, moglo bi to spremeniti tudi razmerje mej Angleško in drugimi evropskimi državami.

Ako zmaga Gladstone, ki je prijatelj Rusije in Francije, bode v prvi vrsti ta zmaga uplivala na trojno zvezo, kateri je bil sedanji angleški premier prijazen in katero je podpiral z moralčno močjo Angleške. To je uzrok, da gledajo razni narodi z različnimi čustvi na viharo in živahno volilsko borbo. Pričetek je za Gladstonea še dosti ugoden; stranka njegova pridobila je po zadnjih poročilih 31 novih mandatov, voljenih pa je doslej 120 konservativcev, 19 unijonistov, 99 liberalcev in 16 parnelistov in zastopnikov delavcev. Če se pomisli, da so unijonisti samo nasprotniki Gladstonovi glede notranje politike, je deloma upravičen sklep, da bode dobil Gladstone večino. Te dni volijo mesta, v drugi polovici tega meseca pa se prično volitve po grofijah in te so kouchno odločilne.

Državni zbor.

Na Dunaji, 7. julija.

Zbornica rešila je danes nekatere gospodarske predloge manjše važnosti, mej njimi tudi predlogo o uredbi bratovskih skladnic, pri kateri priliki se je unel tudi obširnejši pogovor o Pšibramski nezgodi.

Na dnevnem redu je vladna predloga o uničevanju plučne kuge pri govedih.

Vladni zastopnik Erb zagovarja predlogo in pojasnjuje zlasti vprašanje, bode li ogerska vlada tudi kaj storila, da zavira razširjanje plučne kuge. Vlada ogerska izdeluje takšen zakon in ga bode v kratkem predložila poslanski zbornici. S tem bode zanašanje kuge nemogoče, vsaj mnogo se bo za to storilo. Principijelno se je ogerska vlada postavila na isto stališče, kakor cislitvanska, le v jednem oziru ne mara posnemati našega vzgleda; mi namreč bodedo pobijali tudi sumne živali, ogerski načrt zakona pa tega ne določa. Meje proti Ogerski ni moči popolnoma zapreti.

Posl. Rogl nasvetuje, da je mejo proti Ogerski prav tako zavarovati, kakor proti inozemstvu.

Posl. Brenner govori obširno o izvozu govedi iz Ogerske v Avstrijo in dokazuje, da se je leta 1890 upeljalo v Avstrijo 210.000 glav govedi, plačalo pa zanje 40 milijonov goldinarjev. Agrikulturna država naša plačuje torej po 40 milijonov goldinarjev na leto sosedni, tudi agrikulturni državi. Ako hoče vlada regulovati valuto, naj prej pomore kmetijstvu in naj kaj stori za povzdigo živinoreje.

Posl. Kaiser toži, da vlada za kmetijstvo nič resnega ne stori, da nima pravega razuma za potrebe kmetskega stanu.

Po kratki specijalni debati vzprejme zbornica vladno predlogo in isto tako v tretjem čitanju predlogo glede državnega posojila mestu Brodyju.

Posl. grof Deym poroča o vladni predlogi, s katero se premenijo in popolnijo nekatere določbe zakona o bratovskih skladnicah.

Posl. Masaryk želi, da bi se nalagala gospodarsko močnejšim krogom tudi razmerno večja bremena. Rudarji so nezadovoljni in imajo dovolj uzrokov zato, ker jih vlada samo z okornimi policijskimi naredbami osrečuje. Govornik želi, da bi vlada vendar že izdelala predlogo o kvalifikaciji rudarskih upraviteljev.

Posl. dr. Bärnreuther pravi, da bode glasoval za predlogo, čeprav se ne strinja z njega principijelnim stališčem. Govornik razklada obširno svoje nazore, omeni tudi katastrofe v Pšibramu in vpraša poljedelskega ministra: kakšni uzroki so bili, da so tudi že prej večkrat nastali požari v rudo-

LISTEK.

Signal.

(Ruski spisal Vsevolod Garšin; poslovenil J. Tajnik.)
(Dalje.)

Sprla pa se venderle nista; zopet sta se srečala in se jela razgovarjati, kakor preje in vedno o istem.

„E, brate, ako ne bi ljudje . . . ne sedeli bi mi s teboj v teh stražnicah,“ reče Vazilij.

„Kaj pa je v stražnici . . . nič, živeti je možno.“

„Živeti je možno, možno živeti . . . Oh ti! mnogo si živel, a si pridobil malo; mnogo gledal, malo videl. Bedni človek v stražnici tu ali drugje, kako življenje ima. Živodrci te jedo. Izžamejo ti ves sok, ko pa si star, vržejo te, kakor pleve, svinjam v krmo. Koliko dobivaš plače?“

„Le malo, Vazilij Stepanič, dvanajst rubljev.“

„Jaz pa trinajst in pol. Dovolj, da te vprašam, zakaj? Po pravilu odločeno je po upravitelstvu vsem jednako: petnajst srebrnih rubljev mesečno, kurivo in svečava. Kdo pa nam je opredelil dvanajst oziroma trinajst in pol, dovolj vprašanje?“

„In ti praviš, živeti je možno. Vedi, tu se ne govori o poldrugem rublju oziroma o treh. Ko bi i vseh petnajst plačali. Prošli mesec bil sem na postaji; vodja je potoval, to sem imel čast videti. Vozi se v posebnem vozu; stopil je na platformo in stal. — Tu ne ostanem dolgo; pobežim, kamor nesejo oči.“

„Kam pa hočeš pobegniti, Stepanič? Od dobrega ne iščejo dobrega. Tu imaš dom in gorkoto in malo zemlje. Žena ti je delavka . . .“

„Zemljice! da bi ti videl zemljico mojo. Niti protja ni na njej. Spomladi posadil sem kapus. Tu pa pride cestni mojster in reče: „Kaj pa to? Zakaj pa brez naznanila in dovoljenja? Izkopli tako, da ne ostane niti sledu.“ Bil je pijan. Drugokrat bi ne rekel nič, tu pa je napravilo nanj tak utis . . . „Tri rublje kazni!“

Vazilij umolkne, potegne iz pipe in reče tiho:

„Malo še in poškodeval bi ga bil do smrti.“

„No, sosed, ti si vihrav, to ti povem.“

„Ne vihrav, a govorim in razmišljam resnico. Še ga pričakujem, spaka spačenega. Pritožil se bodem pri samem načelniku distancije. Bodemo videli!“

In res se je pritožil.

Nekoč se je peljal načelnik distancije ogledat si tir. Čez tri dni potem pripeljali se bodo imenitni gospodje iz Petrograda. Delali so torej revizijo, ker je trebalo pred njihovim prihodom vse urediti. Posipali in poravnali so balast, pregledali prage, privili vijake, prebarvali stolbe; zaukazali so nasuti po prehodih žoltega peska. Sosedka čuvajka je izgnala i svojega starca pulit travo. Semen je delal ves teden; vse je uravnal, tudi svoj kaftan si je popravil in osnažil, a medeni službeni svoj znak odrgnil je z opeko tako, da se je svetil. Tudi Vazilij je delal. — Tu se pripelje načelnik distancije na ročnem vozu; četirje delavci sučejo ročišče, voziček preleti po dvajset vrst v uri, le kolesa ropočejo. Priletel je k stražnici Semenovi; Semen priskoči in se postavi po vojaško. Vse je bilo v redu.

„Ali si ti dolgo tu?“ vpraša ga načelnik.

„Od drugega velikega travna, vaše blagorodje.“

Dobro. Hvala. A kdo je na številki sto četiri in šestdeseti?“

Cestni mojster (vozeč se z njim na vozičku) je odgoril:

„Vazilij Spiridov.“

„Spiridov, Spiridov . . . a, je to prav tisti, kateremu ste dali vi ukor lansko leto?“

kopu v Příbramu? Kako se razdeljuje nabrani denar mej vdove in sirote? Koliko bode dodala vlada iz centralnega rezervnega zaklada? Govornik naznači, da bode nasvetoval ustanovitev posebnih rudarskih nadzornikov in priporočal predlogo.

Poljedelski minister grof Falkenhayn priporočal predlogo, ker bode lahko odpraviti vse primankljaje. Če se govori o nezadovoljnosti delavcev, treba je misliti na uzroke. Delavci žele deloma večje materijalne dohodke, kakor sploh vsakdo, deloma pa so nahujskani. V Příbramu bili so že večkrat požari, kakor v drugih rudnikih. Nabrani denar se bode razdelil ne glede na podpore, katere bodo dobivale vdove in sirote iz bratovskih skladnic. Tudi centralni rezervni zaklad bo pomagal. Misel o ustanovitvi posebnih rudarskih nadzornikov je vladi simpatična.

Posl. Masaryk zagovarja rudarske delavce in protestuje proti izrazu, da so le nahujskani, če tirjajo, da se jim zboljšajo materijalni dogodki.

Minister grof Falkenhayn pravi, da so delavci res tu in tam po pravici nezadovoljni, vendar noma pa je tej nezadovoljnosti vzrok le hujskanje. Delavski listi očitajo so vladi, da ne deli nabranih denarjev pravično in več drugih takih rečij. Sploh se more reči: delavec je nezadovoljen, kjer je nahujskan.

Zbornica vzprejela je po kratki specijalni debati zakonsko predlogo brez premembe in isto tako predlog posl. Bärnreitherja o varstvu delavcev pri gradbi Dunajskih prometnih naprav.

Prihodnja seja jutri.

Izpred državnega sodišča.

Na Dunaji, 7. julija.

Poročali smo že na kratko o obravnavi na pritožbo poslanca Spinčiča dne 5. t. m. pred državnim sodiščem. Ker pa zanima ta aféra najširše kroge, podati hočemo v nastopnih vrsticah kratek izvod, kako je pritožbo podpiral Spinčičev izvrstni zastopnik dr. Robert Pattai. Omenjamo pri tej priliki, da je bil mej sodniki tudi ravnatelj kranjske hranilnice dr. Jos. Suppan.

Pravdni zastopnik dr. Pattai naglašal je uvodom svojega govora, da ne gre za razveljavljanje disciplinarne razzsodbe, ampak le za deklaracijo, da so se s to razzsodbo kršile politične pravice, ker razzsodbe drž. sodišča o kršenju političnih pravic sploh niso eksekutivne. Podloga razzsodbam državnega sodišča so čini državne uprave, torej je krivično sklepati, da disciplinarne odredbe ne morejo nikdar kršiti državljanov pravic. O disciplinarni oblasti bili so v prejšnjih časih različni nazori. Trdilo se je, da se snuje iz sodniške oblasti, kar je Labaud ovrget, in da se snuje iz službenega gospodstva. Tudi o službenem gospodstvu so nazori različni, gotovo pa je, da si država ne prisvaja disciplinarne prava nad svojimi uradniki kot privatni kontrahent, ampak jo snuje iz suverenitete. Zato pa ne gre stavljati v nasprotje službeno oblast in vladarsko oblast. Službena oblast, katero ima država nad svojimi uradniki, je samo del vladarske oblasti. Zasobnik ne more nad svojimi uradniki nikdar izvrševati takšne oblasti, ker more prizadeta oseba še vedno kreniti na pravdno pot. Tudi država more sklepati pogodbe; če n. pr. naroči kake dajatve, pristaja obema kontrahentoma pravica, stopiti pred sodišče. Uradnik nima odprtega nobenega pravnega pota in zato je jurisdikcija drž. sodišča utemeljena. V nasprotnem slučaju

„Prav on je, gospod.“

„No, dobro, pogledimo Vazilija Spiridova. Delavci so prijeli za ročišča in voz je zdrčal. Semen gleda za njimi in si misli: to bodo imeli igro s sosedom.“

Čez dve uri šel je na obhod. Tu vidi, da gre nekdo po železničnem nasipu, na glavi vidi se nekaj belega. Semen začne ogledovati. — Vazilij je to; v roki ima palico, na rami malo culico, lice mu je obvezano z robcem.

„Sosed, kam si se namenil?“ zakliče Semen.

Vazilij pride prav blizu: to ni več prejšnjemu podoban, bled je kot zid, oči temne; jel je govoriti — a glas se mu trese.

„V mesto,“ reče, „v Moskvo . . . k upraviteljstvu.“

„K upraviteljstvu . . . tako! Se greš morda pritoževati? Pusti, Vazilij Stepanič, pozabi . . .“

„Ne, brate, pozabil ne bom. Propozno je, da bi pozabil. Glej, udaril me je na obraz, da sem krvav. Dokler živim, ne pozabim tega in ne pustim tako.“

Semen ga prime za roko.

„Pusti, Stepanič; odkritostno ti povem, nič si ne boš zboljšal.“ (Konec prih.)

moglo bi se primeriti marsikaj čudnega. Vlada bi lahko prepovedala uradniku izvrševanje volilske pravice, če bi pa navzlic temu volil, mogla bi ga disciplinarnim putem zaradi neposlušnosti odpustiti. Ali bi državno sodišče bilo tudi v tem slučaju nekompetentno?

Ministerstvo se sklicuje na to, da Spinčič svojega govora ni govoril v državnem zboru, s tem pa priznava, da bi bil kršen državni osnovni zakon, če bi bila Spinčiča kaznovala radi kakšnega govora v državnem zboru; s tem pa je tudi priznala, da je moč z disciplinarnimi razzsodili kršiti splošna državljanska prava. Vlada trdi, da se disciplinarne razzsodile tiče vedno le izvestnih uradniških dolžnostij, da pa ne more tangirati splošnih državljanov pravic, je torej neosnovano. Takšno razzsodilo more tangirati splošne državljanske pravice prav tako, kakor je moč z indiferentnim orodjem kršiti zakon. Drugo vprašanje pa je, kako daleč sega pravica državnega sodišča preiskovati takšna razzsodila. Od državnega sodišča ni zahtevati, naj pretresa vse posamnosti disciplinarne preiskave, poseglo pa bode v to stvar, če se z disciplinarnim razzsodilom kršijo državljanske pravice in kaznuje njih izvrševanje, sklicevaje se brez konkretnih dokazov na baje kršene službene dolžnosti. S tem se ne samo posamnikom, ampak kar celi vrsti državljanov brani izvrševanje pristojnih jim državljanov pravic.

Očita se tožitelju, da je v Zagrebu izrekel željo, naj bi se družili vsi Hrvati v monarhiji, kar je baje zoper sedanjo državno uredbo. Gotovo je, nihče ne sme hujskati zoper sedanjo uredbo države in delovati na to, da se odločijo posamni deli avstro-ogerske države. Da se je to zgodilo, posegla bi bila vmes sodna oblast. Drugačno vprašanje pa je, ali je dovoljeno potezati se za to, da se premene notranje razmere v državi. Takšne težnje so na dnevnem redu in nihče jih še ni prepovedal. Močna stranka se poteza za izvršitev češkega državnega prava, po katerem bi se združile tri severne provincije, druga stranka stoji sploh na avtonomističnem stališču, a tudi centralistične težnje so še sedaj razširjena, zlasti mej višjimi uradniki. Ali bi kdo tirjal, naj se kaznuje uradnik zato, ker sodi, da bi bilo bolje, če se odpravi dualizem in uživi centralizem? Na Ogerskem tirja velika stranka personalno unijo in to ni samo protivno modernemu državnemu pravu, ampak celo pragmatični sankciji. Vzlic temu ne misli nikdar nobeno ogersko oblastvo na to, da bi preganjalo zagovornike tega nazora. O teh željah je vsak dan govor, nihče pa jih ne misli realizovati drugače, kakor z zakonitim sredstvi in mirnim putem. Današnje naše državno-pravno razmerje z Ogersko nima pretenzije, biti nepremisljivo; nepremisljiva je samo določba, da je država na zunaj jedina. Že praktična podlaga razmerju se določa na gotov čas. Kadar bode to podlogo premeniti, sodeloval bode tudi Spinčič. Prav hrvatsko vprašanje je zanimivo zato, ker veleva čl. 30 ogerskega zakona z l. 1868, da so Hrvatska, Slavonija in Dalmacija neločljiva skupnost. § 19. tiskega zakona pravi, da je Dalmacijo pridružiti ostalima deželama, a kralj apostolski je prisegel, da bode ogerski kroni pridobil vse dežele, katere so bile kdaj z njimi združene. Spinčič pa takrat ni govoril niti političnega govora, ampak samo kot gost ter glasom zapisnika rekel: Vsi smo sinovi raznih delov iste domovine. Vsakdo, bodi sin katerega naroda koli, ima pravico zagovarjati interese svojega naroda, žalostno, prežalostno bi pa bilo, če bi Hrvat po rodu in mišljenju ne smel izreči želje, naj se združijo pod vlado jednega ter istega cesarja živeči rojaki njegovi. Kdor pozna razmere, ve, da ne gre za odločitev avstrijskih Hrvatov od Cislitvanske. V Hrvatih živé še stare simpatije za totransko polovico države. Zvestoba in hvaležnost si zakrivati bolestno lica, videč, kakšna zahvala se jim deli. To je zgodovinski in narodni nazor tožiteljev. Prava sreča je, da ne upošteva vsakdo samo sedanosti. Če se uvaži to, potem je razlog, da je Spinčič zagrešil se proti drž. osnovnim zakonom, na katere je prisegel, le prazna fraza. Spinčič ni nikogar pozivljaj, naj grešje zoper te zakone, rekel je le, da jih je moč razširiti in popolniti v njegovem zmislu in zato naj bo dopuščen iz državne službe, po 16 letnem, uzornem delovanju. To je očitna krivica, ker je svoj nazor zagovarjal v zakonitih mejah.

Tudi glede očitane volilske agitacije ni disciplinarna preiskava dognala ni jednega fakta, s katerim bi bil Spinčič oškodil ugled učiteljstva in zamenjal svoje dolžnosti, še menj pa je govoriti o kršenju zakona. Razzsodilo se naslanja na to, da je Spinčič sam priznal, da je z vsemi zakonitim sredstvi deloval za izvolitev hrvatskih volilnih mož. Če to ni dovoljeno, potem je sploh bolje, da se državnim uradnikom odreče volilska pravica. Zakon dovoljuje volilske shode, kateri so oproščeni cenzure. Spinčič bil je pri volilskih shodih sam kandidat, kdo more torej trditi, da bi se kršila pasivna volilska pravica, če bi se kandidatu onemogočilo občevanje z volilci.

Pravica do imunitete ni omejena samo na zbornico in iz tega se snuje pravica drž. sodišča pretresati disciplinarne preiskave. Če se to zgodi, je pravda dobljena.

Koncem govora omenil je dr. Pattai še, da je dež. šolski svet prekoratil svojo kompetencijo, vrh

ttega ni bil ta svet pravilno sestavljen, ker sta se dotične seje udeležila tudi dva dež. šolska nadzornika, razzsodba pa je v nasprotju z določbo disciplinarnega statuta iz l. 1860, ker je po tej določbi moč odstaviti državnega uradnika le zaradi nepoštenih dejanj ali zaradi kakšnega hujskanja. Spinčič ni dobil nikdar nobenega ukora, kamor, da bi bil kdaj kaznovan, celo odlikovan je bil, odpust njegov iz službe je torej neosnovan.

Izborni govor dr. Pattaja ni imel pričakovane uspeha. Državno sodišče se je postavilo na stališče naučnega ministerstva, da namreč ni kompetentno soditi o disciplinarnih razzsodilih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. julija.

„Sovražni bratje.“

Grof Taaffe odpotoval je v Nalžov in ostane tam, dokler zbornica ne reši valutnih predlog. Levičarski listi poročajo, da se je grof Taaffe izdatno približal stališču levičarjev in da se bodo konferencie nadaljevale, kadar bode rešeno valutno vprašanje. Vsakdo mora priznati, da je ta levičarski glas malo verjeten; začetkoma krize zahtevali so levičarji garancije za to, da bode vlada ustregla nekaterim njih željam, in sicer so tirjali te garancije pred glasovanjem o valutnih predlogih. Sedaj pa razširjajo sami vest, da se bodo konferencie nadaljevale šele potem, kadar bode z njih pomočjo vzprejete valutne predloge. Garancij še nimajo, glasujejo pa vender z vlado — jasno je torej, da so v krizi popustili levičarji od svojih tirjatev, da so se zadovoljili kvečjemu z nekaterimi obljubami. To spoznavajo tudi radikalni nemški elementi, v prvi vrsti nacionalci, ki so vsled tega zagnali grozen krik. Nacionalci bodo glasovali zoper valutne predloge, očitajo pa levici, da je popustna proti vladi, da ne skrbi za interese nemškega naroda itd. Levičarji in nacionalci postali so si prav vsled zadnje krize bolj nasprotni nego kdaj poprej; pravi pravcati „sovražni bratje.“ Mala provincijalna glasila dr. Steinwendra stokajo v koru: „Vlada in levica hočejo nemški narod pogubiti“ in kličejo somišljenike svoje na boj — zoper mline na veter.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Regent Ristić povabil je voditelje srbskih radikalcev, naj mu naznanijo svoje mnenje glede volitve novega regenta namestu umrlega generala Protića. Liberalci sklicali so vsled tega shod zapuhtih mož in končno ukrenili: Vodstvo stranke se pooblašča nasvetovati regentstvu, naj pokliče liberalca Avakumovića, da sestavi novo ministerstvo, da razpusti skupščino in vodi nove volitve. — Ta ukrep vzbudil je v ministerskih krogih in sploh mej radikalno stranko silno nezadovoljnost. „Odjek“ svari regentstvo, naj ne provocira borbe, Pasić, da se ne plaši novih volitev, da pa odklanja odgovornost za posledice, ki bodo gotovo nastale.

Pariz in Berolin.

Berolinski mogotci čutili so nakrat potrebo prirediti leta 1900, torej čez osem let, svetovno razstavo v Berolinu. Povabili so seveda tudi Francoze, kar so pa ti hvaležno odklonili, češ, politično razmerje mej nami je takšno, da nam ni moč priti v Berolin. To bi Nemce še ne bilo razljutilo tako močno, kakor so razljučeni zato, ker namerja francoska vlada prirediti l. 1898. svetovno razstavo v Parizu. Nemci so si v svesti, da bode rastava, ki se vrši dve leti prej v Parizu, močno oškodila razstavo v Berolinu, a vzlic temu ne marajo popustiti od svoje namere.

Angleške volitve.

Do včeraj zjutraj voljenih je bilo 123 konservativcev, 19 unijonistov, 97 Gladstoneovih liberalcev in 4 proti-parnellisti. Liberalna glasila konstatujejo, da volilski uspehi niso takšni, kakor se je stranka nadejala, vzlic temu pa še vedno upa, da bode dobila večino, ker imajo voliti še mnogi, mej temi nekateri zanesljivo liberalni okraji.

Strajk v Ameriki.

Kovači v Novem Jorku in v Pittsburgu začeli so velik strajk. Dan na dan so krvavi izgredi, mnogi delavci a tudi mnogi redarji so bili že ranjeni ali ubiti. V Homesteadu hoteli so redarji izkrenati se iz čolnov, na katerih so se pripeljali do taborišča strajkujočih delavcev. Ti polili so čolne s petroljem, je zažgali in s pomočjo došlih 5000 kovačev vae redarje prijeli, zvezali in razorožili.

Dopisi.

Iz Trsta 6. julija. [Izv. dop.] (Cirilo-Metodova šola pri sv. Jakobu v Trstu) praznovala je letos prav slovesno blagdan slovenskih blagovestnikov. V farni cerkvi sv. Jakoba pozvanja. Iz družbene šole se pomika predolga vrsta slovenke Tržaške mladine; prvi so otroci iz otroškega vrta, nežna ličica, veseli obrazki, za njimi dečki in deklice iz 4 razredov. Spremljajo jih učitelji in učiteljice in velika tropa roditeljev in drugih rodo-

ljubov. Cerkev je natlačena ljudstva, spređaj so č. g. načelniki naših podružnic M. Ma n di č in gospa Trud nova, odborniki in odbornice in mnogo druge gospode. Večji otroci so res lepo peli na koru. — Po maži smo šli na šolski vrt. Tu, dragi čitatelj, ne bodem ti našteval posamičnih točk obširnega vspeveda, le o nekaterih ne morem molčati. Življenje, delovanje in trpljenje naših blagovestnikov je jeden učencev tako živo naslikal, da nisem mogel vzdržati solz. Tudi deklamacija „Slovenska mladina“ je dopadala, da je občinstvo kar ploskalo. Potem smo čuli lepo vbrano petje, za tem spet deklamacije in dvogovore, resne in pobožne vsebine. Tudi prizor „Na poti“ so otroci iz otroškega vrta kaj srčno in spretno predstavljali. Še zadnjega prizora moram omeniti. „Naš zdravnik“ je zdravil svojega tovariša, ki je padel s sosedove češnje. A to še Cenetu ni najhuje, le to je hudo, da je gospod zdravnik prepovedal kavo piti, češ, kava ni za otroke. „Morda ti po kavi zrastejo močne kosti, krepke kite, se ti napolnijo žile z zdravim sokom, rudečo krvjo. Zdrave, tečne hrane bodem priporočal, a kave nikdar ne — močni sok je za otroke!“ — Koncem je g. načelnik delil otrokom podobice. — Govoril sem s tem in onim, iz očes jim je radost sijala. Gospodje učitelji in učiteljice so storili svojo dolžnost. Ta dan bode ostal vsem v spominu. Videl sem menda nad 400 otrok, prepričan sem, da ti ne bodo odpadli marveč zrastejo v močno stražo na obalah jadranskega morja. Meni so tri matere zagotovile, da njih hčere, odkar obiskujejo zavod, so vse drugačne in tudi v družini veje drugi duh. Zatrđile so mi, da so matere ponosne, če imajo otroke v šoli. — In že marsikatera se je solzila začetkom leta, ako je prepozno pripeljala sina ali hčer: „No, kaj bode zdaj iz tebe, ko bodeš morala v laško šolo“. — Slovenci, radodarne Slovenke, podpirajmo družbo sv. Cirila in Metoda!

Popotnik.

Iz Celovca 6. julija. [Izv. dop.] (Kresovi.) Da Slovenec na Koroškem res živi in hoče živeti tudi nadalje, to pokazal je sijajno na večer 4. t. m., ko so se zažigali kresovi v čast in slavo slovenskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Vse gore in planine bile so polne žarnih kresov in od raznih strani je odmevalo gromenje topičev. Nad 20 kresov smo našli samo na bližnjih gorah ob Celovcu. Krasno sta se lesketali v svitu neštevilnih kresov Rožna in Podjunska dolina. Visoka Peca, Obir, Uršleška gora in Radiše pod Celovcem, potem Kočna, Macen, Žingarica, Jopa, Plašivec itd., vse te gore bile so krasno razsvetljene. Tudi ob nemški meji in tostran Velikoveca, kakor daleč je moglo segati naše oko, smo našli več kresov; najkrasnejši in najpomembnejši pa je bil oni, ki ga je priredil predurmi Celovca, na Podstražišču, tamošnji vrli posestnik g. Podstražnik.

Ta lepa navada, ki se je udomačila zadnja leta mej Slovenci na Koroškem, pač jasno priča, da Koroška za Slovence ni zgubljena. Če tudi pritiskani od vseh strani, se kot verni Slovenci nikakor ne strašimo svetu pokazati, da smo tudi odločno narodni, da smo Slovani! Bodočnost pa bode učila, kdo bode imel koristi od tega, ali mi, ali nasprotniki naši, ki nas zasledujejo sedaj z vsakim korakom ter bi nas raje danes nego jutri spravili s sveta. Slovan pa neče biti več podlaga tujevi peti, zatorej se bode boril proti vsakaterim dušmaninom do zadnjega vzdihla. Živela svoboda! Ne udajmo se!

Domače stvari.

Dr. Fran Skofič †.

Včeraj, ko smo bili že sklenili naš list, prišla nam je iz Škofje Loke brzogajna vest, da je umrl, izdihnil svojo blago dušo gosp. dr. Fran Skofič, tamošnji c. kr. okrajni sodnik. Porojen 1847. leta v Ljubljani, sin preprostega mizarja, dovršil je Ljubljansko gimnazijo 1868. leta in potem studiral prava na Dunaji, kjer je tudi dosegel doktorat. Stopil je potem v sodno prakso v Ljubljani, katero je dovrševal v Novem mestu, dokler ni bil imenovan sodnim pristavom v Kostanjevici. Nekaj časa sodnik v Mokronogu, bil je v jeseni 1886. leta premeščen v Škofjo Loko. Prinesel je že sabo jetiko, katera ga je večkrat vrgla na postelj, in le čuditi se je bilo, da jo je tako dolgo zmagoval. Letos o sv. Rešnjem telesu, ko se je bil povrnil od procesije, udrila

se mu je zopet kri in od tega časa se je boril s smrtjo, katera ga je premagala včeraj ob 1/4 na 3. uro popoldne.

Smrt grozno kosi. Hitro za drom. Grossom je sedaj padel dr. Skofič. Nijednega bi narod ne dal za nobeno ceno: takih značajev ima malo, da si jih potrebuje čedalje bolj. Tudi dr. Skofič je znal, da ima glavo na svojem tilniku. Nobenega ni poznal, da bi mu mogel prepričanje kratiti ali celo ukazovati. Gorje mu, kdor bi bil kaj takega le poskusil. Kot sodnik je bil nedotakljiv v vsakem, tudi najmanjšem pogledu. Vsako sodbo utemeljil je s svojim temeljitim pravniskim znanjem in malo katera je bila, da ne bi bila držala. Tudi zastran pravic slovenskega jezika mu je bila vodilo le njegova, v zakonih utemeljena sodba. Čutil se je nezavisnega in uporabljal je vestno sodniško pravico, da se je sam uveril o zakonitosti kakega jezikovnega notranjega ukaza. Pri sodišči, katero je on vodil, dal ni pod nobeno pretvezo kratiti slovenskega uradovanja. Tudi srca si ni dal okužiti po nikaki sapi. Izven urada bil je vedno le Slovenec. Svojih političnih pravic se je brez ovinkov posluževal v korist narodnemu programu. Disciplinarna preiskava, ki si jo je na Dolenjskem zaradi volitev nakopal, mu ni prav nič ogrenila narodnega ponosa za v bodoče. Ostal je, kakršnen je bil, do zadnjega. Knjigo slovensko je podpiral, kolikor je mogel, z denarjem in peresom. Pisal je popularno male pravniske stvari preprostemu narodu v pouk po knjigah „Družbe sv. Mohorja“, a znanstveno temeljite razprave v „Slov. Pravniki“, kateri mu je bil jako pri srci. Pisal pa je tudi, kar niti mnogim znano ni, povesti in manjše igrokaze v „Ljubljanski Zvon“; ta dela se odlikujejo po posebni realistik, katera je sploh značila njegove bistroumne nazore. Njegovo zasebno življenje je bilo tiho, posvečeno največ studijam. Javnosti se je ogibal, če ni bilo treba, in tako je bil mnogim, zlasti dijakom tih dobrotnik, ker si je prepovedoval vsako javno beleževanje svojih darov. Komur je bil znan, pri tistem je užival mogočno spoštovanje, pri tistem se mu tudi ni bilo treba bati zamere zaradi kake ostre besede, katero je rad izustil, ker je bil mož ostro dovršenega značaja in potem ker je imel življenje, v katerem je največ le bolehal in pogrešal popolnem njegovih sado. Tudi je zgubil bil zapored vse svoje bližnje sorodnike, ostal je sam, a družice si ni poiskal. Predno je legel na smrtno postelj, tedaj je položil zadnji dar domovini na altar: napravil je oporoko, v kateri je zapustil svoje imetje družbi sv. Cirila in Metoda. In tako po vsej pravici tugopolni vskliknemo: Žal nam te tako rane smrti pravega slovenskega uradnika, žal nam izgube tako poštenega rodoljuba! Bodi nam drag spomin nanj, a Ti, vrli mož, počivaj mirno!

— (Šentpeterska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) ima svoj občni zbor dne 10. t. m. ob 7. uri zvečer v gostilni gosp. Počivalnika na sv. Petra cesti št. 85., h kateremu se vse častite družbenice prijazno vabijo.

— (Sokolski družbinski večer v spomin Antona Knezu.) Že dolgo ni bilo tako živahnega, dobro uspelega Sokolskega večera, kakor je bil včerajšnji. Vsi prostori Ferlinčevega vrta, stekleni salon in celo dvorišče bili so polni odličnega narodnega občinstva. Bogati 20 točk obsegajoči vsopred izvrševali so društveni tamburaški, pevsko društvo „Ljubljana“ in kvartet gospodje Pavšek, Branke, Lilek in Dečman prav izborno v vsakem obziru. Starosta gosp. Hribar čital je zanimive črtice iz življenja pokojnega Ant. Kneza ter slikal njegovo značajnost in marljivo delavnost. Povdarjal je velike zasluge, katere si je pridobil pokojnik pri ustanovitvi kmetake posojilnice za okolico Ljubljansko in njegovo nemurno delavnost v upravnem odboru „Narodne Tiskarne“. Sijajno pa je dokazal pokojni kako velik rodoljub je bil, s svojo oporoko. Napredek in naobražanje naroda bila sta mu vedno pri srcu, bil je res uzor pravega rodoljuba, zatorej mu bodi večna slava in neizbrisljiv spomin. Čitanje staroste bilo je vsprejeto z živahnim odobravanjem. Slavnoznani kvartet očaral je včeraj z dovršenim izvajanjem treh četerosplovov vse občinstvo. To je bil res umetniški užitek, ki so nam ga podali vrli naši pevci. Tudi mlado pevsko društvo „Ljubljana“, ki je sodelovalo iz prijaznosti, izvršilo je prav lepo svojo nalogo pod vodstvom g. Cepudra. Pelo je ne manj nego sedem, večinoma novih zborov. Mnogobrojno število

pevcev in pa korektno izvajanje vseh točk, pričata, da se požrtvovalno dela v mladem društvu, da je osnovano na dobri podlagi. Opazili smo, da zbor vedno napreduje in to nas navdaja z najlepšimi nadami za bodočnost. Tamburaški zbor „Sokola“ praznoval je včeraj obletnico svoje ustanovitve, kajti bilo je v poletnih mesecih lanskega leta, ko se je porodil. Pod vodstvom g. Josipa Nollija udarjali so naši Sokolski tamburaši najst točk in še pridejali nekatere. Splošno odobravanje občinstva kazalo je, da se je udomačila ta jugoslovanska glasba mej nami in mi le želimo, da bi se gojila tudi naprej z isto marljivostjo, kakor dozdej. Starosta g. Hribar poprijel je besedo še jednokrat in nazdravil vsem navzočnim gostom, posebno pa je napil dalmatinskemu župniku g. Nekiču, ki potuje po Slovenskem, da se seznani z običaji slovenskega naroda. Na to odgovori z lepim pozdravom gosp. Nekič, poudarjajoč bratinstvo mej Hrvati in Slovenci. Ko je bil zvršen vsopred, zasukala se je pri zvokih tamburic mladina v steklenem salonu in se tako končal prijetni ta družbinski večer.

— (Klub slovenskih biciklistov.) Odbor bicikl. kluba „Ljubljana“ naznanja tem potom vsem članom, da je v nedeljo 10. t. m. zaradi posebnih vzrokov izlet na Vrhniko in ne v Grosuplje, kakor je bilo nameravano. Odpeljejo se člani iz društvene dvorane ob 2. uri popoldne. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

— (Novost za tamburaše.) Najnovejša skladba za tamburice je „Anka“, francoska polka. Za tamburaški zbor zložil cand. jur. Miroslav Nerat. Igrala se je prvič na izletu akad. društva „Triglav“-a v Šmarji in je jako ugajala. Opozarjamo slovenske tamburaške zборе na to mično skladbo, katere partitura se dobiva pri skladatelju v Mariboru, Reiserstrasse št. 8 proti poprejšnji pošiljati 85 kr.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda na Krškem.) V proslavo sv. Cirila in Metoda bode v nedeljo, dne 10. t. m., ob 10. uri popoldne v vikarijalni cerkvi slovesna sv. maša, pri kateri se bode pela slovenska maša po napevih o. Petra Knežević-a, ofertorij od dr. Liszta. Ob 11. uri potem pa bode občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za okraj Krško in okolico na vrtu g. Gregoriča s sledečim vsopredom: 1. Vpisovanje novih udov in plačevanje letnine. 2. Volitev novega odbora. 3. Volitev zastopnika k glavnemu zboru 28. t. m. v Postojini. 4. Predlogi.

— (Na Krškem strelišči) začele so se dne 1. t. m. vaje. Včeraj pipetila se je pa velika nesreča. Top je počil namesto pri sprednji luknji, pri zadnji in je pri tej priliki zatvornico topovo odtrgal. Poškodovanih je 6 konj, jeden mož pa je mrtev ostal. Pričelo se je takoj preiskovanje.

— (Razpisani službi.) V šolskem okraji Krškem sta prazni: 1. mesto družega učitelja na trirazrednici v Št. Rupertu, 2. mesto tretjega učitelja na trirazrednici v Veliki Dolini. Prošnje do 25. t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Krškem.

— (Notar za Laško.) Iz Celja se nam piše: Okrožno sodišče Celjsko predlagalo je za notarja za Laško na prvem mestu g. Kummer-ja, notarja v Konjicah, na drugem mestu g. dr. Mravlagga, notarja v Rogatcu, in v tretjem mestu gosp. dr. Reidingerja, notarja v Borovljah na Koroškem. Vsi ti priporočenci odlikujejo se s tem, da še nobeden od njih ni izdelal za slovenske stranke nobenega slovenskega pisma, in kateri so se kazali povsod odločne nasprotnike slovenski narodnosti. Jasno je torej, da so to pravi možje za Laški okraj, kateri šteje 21.944 Slovencev in pa 1003 nemški govoreče. Z nekako radovednostjo pričakujemo torej imenovanja; bo li grof Schönborn, kateri je v zadnjem času pri imenovanjih za Spodnje Štajersko same Nemce izbiral, spet segel po Nemcu, zaradi „jednakopravnosti“. — Laški „Nemci“ so si kot najboljšega, ker najbolj „gesinnungstüchtig“ izbrali dra. Mravlagga, ter je zaradi tega šel Laški župan preteklo soboto, dne 3. t. m., na Dunaji od koder se je vrnil 5. t. m., da je osebnost pri grofu Schönbornu potegoval se za dra. Mravlagga, — katerega up, da pride v Laško, se je valed tega zelo zvišal.

— (Umor.) Na Homu pri Gorenjem Gradu na Štajerskem našli so dne 3. t. m. gostaško Barbaro Podlinšek umorjeno. Poleg nje bila je sekira in košara. Sum leti na neko žensko, ki je stanovala skupaj z umorjeno. Prijeli so to žensko in izročili jo okrajnemu sodišču v Gorenjem Gradu.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak.) Včeraj, dne 7. t. m., bila je pred državnim sodiščem obravnavana vsled pritožbe podružnice za Beljak in okolico družbe sv. Cirila in Metoda zaradi zaviranja društvenega delovanja.

— (Višja gimnazija v Celovci) imela je v preteklem šolskem letu 418 učencev. Po narodnosti izkazanih je 347 Nemcev, Slovencev pa samo 66 in 1 Italijan. Iz Koroške jih je bilo 262, od teh 86 iz Celovca, iz Štajerske 28, iz Kranjske 5, iz Primorja 2, ostali bili so iz raznih drugih dežel. Slovenščina poučevala se je v dveh pripravljalnih tečajih za Nemce in v štirih posebnih oddelkih za te in Slovence. Prve obiskovalo je 15, druge 68 učencev, pouk bil je v vseh po dve uri na teden. V pripravljalnih tečajih poučevala sta gg. Skarbina in Scheinigg, v slovenskih oddelkih pa g. dr. Sket. Poročilo ima na čelu prof. Lebingerja članek „Zur Geschichte des Gymnasiums in Klagenfurt“.

— („Tržaški Sokol“ in „Slovansko pevsko društvo“ v Trstu) priredita skupni izlet v Pasjo vas v Istri dne 31. t. m. Kdor se želi udeležiti, naj to naznani do 25. t. m. odboru jednega omenjenih društev ali pa blagajniku slov. pevskega društva g. J. Mikoti v tiskarni Dolenčevi, da se preskrbi potrebno število vozov.

— (Jugoslovanska akademija v Zagrebu.) Uradne „Narodne Novine“ oporekajo istinitost vesti, katero je prinesla „N. Fr. Presse“ in po njej drugi časopisi, da se bode predložil hrvaškemu saboru načrt zakona, s katerim se preustroji jugoslovanska akademija v „kr. hrvaško akademije znanosti“. V javnosti bil je pač že pred nekaterimi leti govor o potrebi, da se preustroji jugoslovanska akademija, ali deželna vlada hrvaška dozda ni imela prilike, da se bavi s tem vprašanjem.

— (Z Zagrebškega vseučilišča.) Kot rektor magnificus za šolsko leto 1892/93 na Zagrebškem vseučilišču voljen je profesor dr. Josip Pliverič. Ban potrdil je izvolitev.

— (Senzacijonelen umor.) Včeraj opoldne razglasila se je v Zagrebu razsodba proti pravniku Milanu Pochu, ki je ustrelil svojega prijatelja farmacevta Beniča, kakor smo poročali ob svojem času. Zagovornik dr. Derenčin trdil se je dokazati, da obtoženec ni čina izvršil v normalnem duševnem stanju. Temu pa sta oporekala zvedenca zdravnik dr. Rohaček in dr. Schlik, ki sta izrekla, da je Poch, ki je znan kot mladenič surov, nagle jeze in pijančevanju udan, dejanje izvršil pri popolni zavednosti in s premislekom, ker je streljal celo dvakrat. Državni pravdnik pl. Kraljevič vzdržal je obtožbo zaradi hudodelstva prostega umora. Poch bil je na to spoznan kriv umora in obsojen na 15 let težke ječe. Dalje ima plačati bratu umorjenega Beniča 300 gld. za pogrebne stroške. Obsojeni Poch bil je popolnoma apatičen, ko je čul razsodbo, kakršna je bil tudi pri vsej obravnavi. Njegov zagovornik dr. Deren-

čin naznanil je pritožbo ničnosti. S tem je končana ta žalostna aféra, ki je vzbudila toliko zanimanja po vsem Zagrebu.

— (Nov izum.) V Zagrebu iznašla sta gg. Anton Avsenik in Vatroslav Mautner stroj, ki je namenjen zabraniti nesreče, ako se spleše konji. Na stroj pritrdjen je jermen, za kateri se potegne v slučaju potrebe in v jedni sekundi so konji spreženi in voz ostane na mestu, če tudi konji odleže. Poskušnja se je vršila te dni prav povoljno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. julija. Trgovinski minister izdal naredbo, da je opazovati sedem dnij vsako ladijo, došlo iz ruskih pristanov v Crnem ali Azovskem morju, ter da je vsako iz turških pristanov došlo ladijo po zdravnikih strogo preiskati.

Pariz 8. julija. Francija zahtevala od Angleške oficijelno, naj pokliče iz dežele vse angleške misijonarje, bivajoče v Algirju.

Berolin 8. julija. „Norddeutsche Allg. Zeitg.“ izjavlja, da je govorica o shodu vseh treh cesarjev, določenem na dan 28. t. m. v Spali, povse neresnična.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se da tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto boleti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve steklenici se ne pošilja. 6 (42-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 6. julija.
V Brnu: 17, 9, 80, 84, 59.

Tujci:
7. julija.
Pri **Maliči:** Winter, Stein, Trebitsch, Reindl, Orešnik, Schild, Stiene, Fiala z Dunaja. — **Maccerratta,** Fischer iz Trsta. — **Gross** iz Gradca. — **Wogrinc** iz Brežic. — **Liebzert** iz Celovca. — **Gabrič** iz Maribora. — **Maseimović** iz Budimpešte. — **Spintre** iz Kočevja.
Pri **Stonu:** Grosz, Werner, Hamer z Dunaja. — **Pogačnik** iz Idrije. — **Pick** iz Brežic. — **Berndorfer** iz Budimpešte.
Pri **južnem kolodvoru:** Tedeschi, Partel, Pizini iz Trsta. — **Sovic** z Reke.
Pri **avstrijskem cesarju:** Sieber iz Gradca.

Umrti so v Ljubljani:
V deželni bolnici:
3. julija: **Jožef Borštnar,** gostac, 75 let, vsled raka.
— **Jožef Justenič,** sluga, 29 let, legar.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Večrvi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. julija	7. zjutraj	738.4 mm.	17.4° C	sl. sev.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	736.4 mm.	24.9° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	736.9 mm.	19.2° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 20.5°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	95.25	—	95.30
Srebrna renta	95.10	—	95.10
Zlata renta	112.85	—	113.00
5% marcna renta	100.70	—	100.70
Akcije narodne banke	995.00	—	998.00
Kreditne akcije	315.75	—	314.40
London	119.65	—	119.65
Srebro	—	—	—
Napol.	9.51	—	9.51
C. kr. cekini	5.69	—	5.70
Nemške marke	58.65	—	58.67 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	50
Ogerska zlata renta 4%	—	110	20
Ogerska papirna renta 5%	—	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	40
Kreditne srečke	100 gld.	189	—
Rudolfove srečke	10	23	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	236	50

Uradniki c. kr. okrajnega sodišča v Škofji Loki naznanjajo tužno vest, da je njihov ljubljani načelnik, gospod
DR. FRAN SKOFIČ
c. kr. okrajni sodnik
po dolgi, mučni bolezni, dne 7. julija 1892, ob 3. uri popoldne, v starosti 45 let, v Gospodu zaspal.
Pogreb prerano umrlega bo dne 9. junija ob 6. uri popoldne. (790)
Škofja loka, dne 7. julija 1892.

Malinov sirup.

Pripravljajo se prav skrbno s parom iz najčistejših lepodiseh gorskih malin. Steklenica 1 kg. 65 kr., male steklenice po 35 kr. Na vago po 55 kr. klg. Razpošilja se tudi v pletenih steklenicah po 3 1/2 klg. malinovega sirupa poštne teže po 10 klg., po 20 klg., po 40 klg. Stkl. za poskušnjo zastoj in franko.
Piccolijeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.
Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59-4)

Gospodu lekarju GABR. PICCOLI-ju v Ljubljani.

Po uspehih kemične preiskave imenovati je Vaš malinov sirup izbornim.

C. in kr. kemično-fiziološko poskuševališče v Korneuburgu pri Dunaji

dne 21. decembra 1891.

Ravnatelj:

Profesor dr. L. Roesler.

(60-2)

10
goldinarjev
stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljših tvarin narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.
ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714-7)

Dalmatinska vina.

Bratje Didolić

v Selseh, otok Brač v Dalmaciji.

Ta tvrdka trži z najboljšimi vini lastnega pridelka. Vina ima vsake vrste, kakor običajno stolno rumeno, rdeče, črno, pa tudi najfinije rumeno ali pa črno desertno ali likerno. Došle naročite izvršuje točno, na zahtevanje pošlje poskušne vin ter cenik. — Ta tvrdka odlikovana je bila že večkrat z odlikami prve vrste. — Koresponduje hrvaško, italijansko in nemško. (725-6)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upliva-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.
Veliko
priznanih
pism je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
Wiedling-Dunaj.
(524)
Prsteno samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.
Ta obliž dobiva se le v jedni velikosti po 60 kr.
Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Meuner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavlik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.